

REVISTA ESTIUENCA

Surt els Dijous

Any II _____ Núm. 18

Sant Hilari Sacalm, 19 de Juliol de 1923

Nombre solt, 0'25 ptes.

Temporada, 3'00 »

NOSTRES BELLS PAISSATGES

Salt de la Resclosa

(Clixé Ximeno)

rin rés de la Ciutat. Ja ho varen veurer la setmana passada. Els diaris del dimecres portaven la gran notícia que'l dia abans havien disfrutat l'emoció d'un terratrèmol, doncs els que ja es trobaven aquí, ja no varen enyorar-ho perquè els el proporcionàrem amb el mateix aparell i brandant una mica més, perquè be val alguna cosa el viurer vuitcents metres més amunt. ¡Si a Barcelona, diu, que'ls pisos més alts varen sentir-ho més, afigurint-se nosaltres. Doncs, aquí amb tot, encara n'hi hagueren alguns que ni se'n adonaren del trontoll. Pitjor per ells, si s'haguessin llevat més dematí, o dormit menys fort, se n'haurien apuntat una a la llista. Are no'ns comprometem a tornar-los a donar aquest gust, perquè, si té de anar per a nosaltres, aquestes coses no està be el repetir-les, surten massa desiguals.

Ara, en quant a altre llei d'atraccions estem disposats a remourer tot con tal no sia sacsejar la terra. De moment hem donat passos, hem tanteijat projectes, hem consultat la butxaca nostre i la dels altres, i com els deia el començar, el poble en obsequi del foraster està disposata obsequiar-lo amb sardanes i balls que donquin animació a nostra vila durant tota la temporada.

Els ho promet

EL SIMBOL

GLOSARI

Ja hem començat l'arrencada i no'ns detura ningú. Hem coincidit amb l'acabament de la raga de transports. Hem dit som'hi, i ho hem cel·lebrat tirant la barretina enlaire. Hem començat el rengló de sardanes i festes i estem disposats a no parar fins més enllà del Setembre, quan ja quedarem sols els d'aquí, que si ens passa per la barretina a les hores organitzarem concursos de repòs d'anar a donar el vol.

Som aixís nosaltres els organitzadors. No hi ha com tenir la joventut dels vint anys. ¡Oh edat florida! ¡Vint anys! Estem a punt de fer-los per tercera vegada segons el conte del Rector de Vallfogona... Vint anys! Empenta de la vida que digué el poeta! Considerin, rèbrer tres empentes i na caurer i anar conservant el bon humor, si estarem disposats anar rebent empentes d'aquestes. Que vagin venintque nosaltres les anirem esperant fermes.

Dons si, ja hi som. Tot perquè els forasters guardin bona impressió del seu estiuieg. Una festivitad radera l'altre, una atracció cada cinc minuts. No volem que anyo-